

Ejendommen. Han nævnte som Eksempel, at naar man i 1914 havde en Indtægt af 9 pCt. af sin Kapital, havde man i 1924 en Indtægt af 20 pCt., og det maa vel siges at være rigelig Dækning. Dette Tilfælde yder jo Beviset for, at der intet Overgreb sker mod Grundejerne ved at fastlægge Lejen pr. 1. November 1924.

Der har saa været talt en hel Del om de frivillige Overenskomster, og det ærede Medlem Hr. Johannes Lou erklærede, at han ikke kendte noget Tilfælde af Misbrug og derfor ikke kunde tænke sig at faa dette Forhold ædret. Det virkelige Forhold er imidlertid det, at de Konservative sammen med Venstre ganske har udtaget af Loven Kontrollen med de frivillige Overenskomster, og derfor er det naturligvis meget svært at skaffe sig Oplysninger om, hvor store Forhøjelser der er sket. Men at der er truffet en Masse frivillige Overenskomster indeholdende betydelige Lejeforhøjelser, tror jeg ikke, der er Grund til at være i Tvivl om, og jeg tror og haaber, at det skal være mig muligt at fremskaffe Eksempler derpaa til det Udvalg, der maatte blive nedsat om denne Sag. Vi har enkelte Eksempler i Huslejenævnene allerede nu. Adskillige Grundejere, som i 1923—24 har faaet Lejeforhøjelse ved frivillig Overenskomst, har nemlig, vel fordi de har følt, at der var Sandsynlighed for, at dette Forslag vilde blive vedtaget, skyndt sig at indsende Sager til Nævnene om Lejeforhøjelse, og nu, da de indsender Sager til Nævnene om almindelig Lejeforhøjelse, kan vi faa konstateret, hvor meget de ved frivillig Overenskomst har faaet i Lejeforhøjelse i det sidste Aars Tid eller to, saa jeg tror nok, det skal være muligt at fremskaffe saadanne Eksempler.

Ogsaa om Fremlejeforholdet vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det er i høj Grad nødvendigt, at Loven ogsaa i dette Spørgsmaal tager den Stilling, den gør, fordi Forholdet i Virkeligheden er det, at adskillige af de frivillige Overenskomster, der er blevet til i det sidste Par Aar, er blevet til, fordi der ikke i Kontrakten har staaet, at man havde Ret til Fremleje. Det udnyttes af Værterne paa den Maade, at man for at give denne Ret kræver en „frivillig“ Overenskomst om en betydelig Lejeforhøjelse, og de Lejere, som ikke vil makke ret i saa Henseende, fratager man ganske roligt den ikke juridiske, men moralske Ret, de har, ved nu at nægte dem Tilladelse til at fremleje. Det er derfor i høj Grad nødvendigt, at det Spørgsmaal ogsaa tages med. I mangfoldige Tilfælde

er det jo saaledes, at man før i Tiden har lejet en Lejlighed, der var større, end man havde Brug for, netop fordi Værten ikke havde modsat sig Fremleje, og disse Mennesker sættes nu i en meget uheldig Situation, naar Værten nu kan fratage dem Fremlejetilladelsen. Derfor er det et Spørgsmaal, som det er i høj Grad nødvendigt at faa bragt i Orden, og som jeg ogsaa glæder mig over, at Lovforslaget saa uforbeholdent bringer i Orden igen.

Med Hensyn til den Lejeforhøjelse, der kunde være Tale om i Tilfælde af Huslejelovens Bortfald, regnede det ærede Medlem med, at de samme Procenter, som Lejen var steget med i Odense, vilde den formentlig ogsaa stige med i København. Det vil slet ikke blive Tilfældet, den vil stige ganske anderledes voldsomt. Ogsaa her kan jeg henvise til Borgmester Kapers Forelæggelsestale, i hvilken han jo erklærede, at Lejen mindst vilde stige $33\frac{1}{3}$ pCt. Det er altsaa artige Forhold, Lejerne kan vente at komme ind under, hvis Huslejeforholdet bliver givet fri, og naturligvis var dette ogsaa medvirkende til, at Københavns Kommunalbestyrelse ganske enstemmigt, i alt Fald uden at nogen stemte imod, besluttede at anmode Indenrigsministeren om at faa dette Forslag fremsat.

Der er et Spørgsmaal, der ogsaa vil komme til at spille en betydelig Rolle, i Tilfælde af at Loven falder bort, nemlig Spørgsmaalet om Familier med mange Børn, som et Par Gange er berørt af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou. Det er nemlig en Kendsgerning, at de, der først bliver sagt op, er Familier med mange Børn, og derfor er der ingen Tvivl om, at hvis Huslejereguleringen falder bort, vil alle Familier med mange Børn være meget ilde stædt. Ikke mindst af Hensyn dertil tror jeg, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou skulde medvirke til at faa det her foreliggende Lovforslag gennemført uden væsentlige Ændringer.

Det ærede Medlem Hr. Kragh udtalte, at der var sket en betydelig Forbedring i Boligsituationen. Jeg kan her henvise til, hvad det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen i Gaar sagde vedrørende Odense, hvor man har opnaaet at faa Nævnene ophævet, og hvor Boligsituationen trods det er værre end nogen Sinde. Forholdet er det, at der, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou alt har nævnt, bygges mindre i Odense nu end under Huslejeloven, og der er nu flere husvilde i Odense, end der var den Dag, da man ophævede Nævnene. Dette synes mig netop at være Bevis for det modsatte,